

nifteriet for flere Aar før Krigen har forviſſet ſig. Den har i diſſe Aar udgjort imellem 9 og 10 pCt. af Gagerneſ Beløb, og da det maa ſynes henſigtsmæſſigt ikke at gjøre Overſlaget højere end nødvendigt, indſtille vi, at der i den Anledning ſkeer et Fradrag, ſom vi dog til et Forſøg kun foreſlaae anſat til 8 pCt. og opført paa en ſaadan Maade, at det tydeligt kan ſkjønnes, at hele den begjærede Sum, om fornødent ſkulde gjøres, er bevilget.

6. (A 1 3.) For Medhjælperen hos Diſviſionsquartiermeſtrene er foreſlaaet en Lønningſforhøiſe af 110 Rbd., Douceurerne for Udbetalingen af Briſkepenge oſv. ere foreſlaaede forhøiede med 250 Rbd. Udvalget finder ikke tilſtrækkelig Grund til, at diſſe Forhøiſer bevilges.

7. (A 1 4.) Da i det ſidſte Aar 5 Oficerer ere avancerede til Capitainer, og have erholdt Ordonnantsgodtgjørelſe, indſtiller Udvalgets Flertal i Genhold til det forſte Finantsudvalgs Betænkning over dette Punkt, at Ordonnantsgodtgjørelſe ved fremtidige Avancementſ ikke bevilges.

8. (A. r.). Den til Material- og til Arbeidskraft udenfor Diſviſionerne opførte Sum af 612,400 Rbd. er udkommet ved en Beregning, ſom væſentlig adſkiller ſig fra hvad der tidligere har været benyttet ſom Grundlag for Marinens Overſlag. Dennes Udgifter have hidtil været normerede til en faſt aarlig Sum, hvortil der vel undertiden kunde ydes extraordinaire Tilſtud i beſtemte Diemed, men hvorved man dog i Reglen maatte hjælpe ſig og i Virkelighed har hjulpet ſig. Men da Marinens øvrige Udgifter var af en ſaadan Befakſenhed, at de vanſkelig kunde indſkrænktes efter Diebliffets Trang, maatte det iſær blive Bygningsarbejderne paa Holmen, ſom blev udvidede eller indſkrænkede, alt ſom det viſte ſig nødvendigt for at naae det Maal, ſom var betegnet ved Indſkrænkningen af Udgifterne til en Totalſum af 1 Million Rbd. Følgerne heraf have været, at den Plan for Flaadebygningen, ſom blev lagt i det forſte Aar af Kong Chriſtian den Ottendes Regjering, og ſom allerede

indeholdt en Indſkrænkning af, hvad ved Planen af 1815 var beſtemt, i Aaret 1844 igjen maatte forlades, og at man var nødsaget til at lægge en ny Plan, hvorved atter en Indſkrænkning i Skibsbyggeriet tilſigtedes, og ſelv denne Plan ſaae man ſig i de følgende Aar ikke iſtand til at gjennemføre. Flaaden var derfor ved Krigenſ Udbrud ikke i den Stand, ſom Planerne forudſatte, og de Tab, ſom den led i Krigen, og den Forringelſe i dens Værdi, ſom Skibenes Brug i flere Krigsaar bragte tilveie, har man, uagtet adſkillige Summer i denne Anledning extraordinairt ere bevilgede, ikke ſeet ſig iſtand til at erſtatte. Paa den anden Side var det en Folge af den ſæregne Form, ſom var tilbent Marinens Budget, at paa den her omhandlede Conto ikke alene forbrugtes den Sum, ſom fandtes opført paa Budgettet, men ogſaa hvad der kunde ſpares paa andre Conti, ſaavelſom hvad der indkom ved Salget af ældre Skibe og andre fra Holmen undværlige Ting. Denne Mellemregning imellem de forſkjellige Conti er ved Rigsdagens Beſlutning hævet fra Begyndelſen af Finantsaaret 1851, hvorved Marinen er ſillet i det ſamme Forhold til Statskaſſen ſom andre Statsanſtalter. En Folge heraf er, at den gamle Wei maa forlades, og hele den Sum, ſom aarlig medgaaer til Skibenes Bygning og Vedligeholdelſe, aarlig bevilges af Rigsdagen.

Der vilde alſaa nu blive Spørgſmaal om, hvorvidt Rigsdagen vilde ſamtykke i, at dette eller hint Skib blev bygget eller repareret i næſte Finantsaar, at diſſe eller hine Materialer dertil blev indkjøbte og betalte med en beſtemt Priis, at denne eller hin Arbeidskraft derpaa blev anvendt, at Skibsværfterne blev underkaſtede denne eller hin Forbedring o. ſ. v. Men det maa viſnok erkjendes, at en ſaadan Form for Bevillingen vilde være meget beſværende for Rigsdagens Medlemmer, ſom neppe vilde kunne trænge ind i de Sager, hvori de herved kom til at dømme. Det er uden Tvivl i Erkjendelſe heraf, at Marineminifteriet har ſøgt en anden Form for Bevillingen, hentet fra det i andre conſtitutionelle Staters Finantslove givne Forbillede. Miniſterietſ Forſlag herom lyder ſaaledes: